

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 28. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy dotychczasowej inspekcji pracy stają się pracownikami Państwowej Inspekcji Pracy.

2. Pracownicy dotychczasowej inspekcji pracy wykonujący lub nadzorujący czynności kontrolne stają się powołanymi pracownikami Państwowej Inspekcji Pracy.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, mogą być zwolnieni przez Głównego Inspektora Pracy od przewidzianego w art. 23 wymogu posiadania wykształcenia wyższego.

Art. 29. Uprawnienia i obowiązki dotychczasowej inspekcji pracy, przewidziane w obowiązujących przepisach szczególnych, stają się z dniem wejścia w życie ustawy uprawnieniami i obowiązkami Państwowej Inspekcji Pracy.

Art. 30. Traci moc dekret z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. z 1968 r. Nr 8, poz. 47, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1974 r. Nr 24, poz. 142).

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

24

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1981 r.

w sprawie czasu pracy oraz zasad i trybu udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy pracownikom górnictwa głębinowego w 1981 r.

Na podstawie art. 129 § 2 i art. 150 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz w związku z § 13 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1981 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r. (Dz. U. Nr 3, poz. 15) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez pracowników zatrudnionych w górnictwie głębinowym należy rozumieć pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach górniczych (innych jednostkach organizacyjnych) prowadzących roboty górnicze pod ziemią w celu wydobywania kopalin, zwanych dalej „kopalniami głębinowymi”, oraz pracowników zatrudnionych w innych przedsiębiorstwach wykonujących roboty górnicze pod ziemią i związane z nimi roboty montażowe w tych kopalniach.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych w kopalniach głębinowych pod ziemią wynosi 7,5 godzin na dobę i 37,5 godzin na tydzień, przy pięciodniowym tygodniu pracy. Czas pracy liczony jest od momentu wejścia pracownika do klatki szybu w celu zjazdu do podziemia kopalni do momentu wyjścia z klatki po wyjeździe na powierzchnię.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracowników zatrudnionych w innych przedsiębiorstwach (§ 1), którzy wykonują roboty górnicze i roboty montażowe w kopalniach głębinowych pod ziemią.

§ 3. Czas pracy pracowników zatrudnionych w kopalniach głębinowych na powierzchni w ruchu zakładu górniczego, przy innych pracach związanych z zabezpieczeniem tego ruchu, a w szczególności ciągłości procesu technologicznego, oraz pracowników administracyjno-biurowych tych kopalni wynosi 8 godzin na dobę i 40 godzin na tydzień przy pięciodniowym tygodniu pracy.

§ 4. Czas pracy pozostałych pracowników zatrudnionych w kopalniach głębinowych poza określonymi w § 2 i 3, a w szczególności pracowników działalności nieprzemysłowej, pracujących poza terenem kopalni głębinowej,

wynosi średnio 42 godziny na tydzień. Rozkład czasu pracy i terminy dodatkowych dni wolnych od pracy ustalają dyrektorzy kopalni głębinowych w porozumieniu z zakładowym przedstawicielstwem związków zawodowych, kierując się wytycznymi ministra sprawującego nadzór nad kopalnią, wydanymi na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1981 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r. (Dz. U. Nr 3, poz. 15).

§ 5. Praca wykonywana ponad normy czasu pracy, określone w § 2, 3 i 4, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

§ 6. Zasada pięciodniowego tygodnia pracy obowiązuje także w tych tygodniach, w których przypadają Poniedziałek Wielkanocny, Boże Ciało, Święto Odrodzenia Polski i Dzień Górnika.

§ 7. Soboty lub inne dni wolne od pracy wynikające z rozkładów czasu pracy, poza dniami ustawowo wolnymi od pracy, są dodatkowymi dniami wolnymi od pracy.

§ 8. 1. Dodatkowe dni wolne od pracy, przypadające w okresie urlopu wypoczynkowego, są wliczane do urlopu.

2. Urlop wypoczynkowy nie może się rozpoczynać ani kończyć w dodatkowym dniu wolnym od pracy.

§ 9. 1. Stawki godzinowe pracowników, o których mowa w rozporządzeniu, wynagradzanych w czasowej lub akordowej formie płacy, zwiększa się proporcjonalnie do skrócenia czasu pracy.

2. Skrócenie czasu pracy nie powoduje zmiany wysokości wynagrodzenia pracowników wypłacanego miesięcznie.

§ 10. 1. Pracownikom zatrudnionym w kopalniach głębinowych, o których mowa w § 2 ust. 1 i § 3, z wyjątkiem pracowników administracyjno-biurowych tych kopalni, oraz pracownikom innych przedsiębiorstw (§ 1) określonym w § 2 ust. 2, pracującym na zasadach dobro-

wolności w soboty wolne od pracy, przysługuje niezależnie od normalnego wynagrodzenia dodatek w wysokości 100% godzinowej stawki płacy zasadniczej, wynikającej z osobistego zaszerzgowania.

2. Ministrowie nadzorujący kopalnie głębinowe w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu się z właściwymi statutowo organami związków zawodowych ustalą dla pracowników, o których mowa w ust. 1, dodatkowe zachęty materialne, uzależnione od rodzaju i miejsca wykonywanej pracy oraz wydobywanej kopaliny.

§ 11. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1:

- 1) zapewnią realizację zadań planowych przez nadzorowane i podległe jednostki organizacyjne w warunkach zmian w rozkładach czasu pracy związanych z wprowadzeniem dodatkowych dni wolnych od pracy,

- 2) zapewnią przygotowanie organizacyjne podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych do osiągnięcia wzrostu godzinowej wydajności pracy w stopniu kompensującym ubytek czasu pracy wynikający z wprowadzenia dodatkowych dni wolnych od pracy,

- 3) ustalą w porozumieniu z właściwymi statutowo organami związków zawodowych szczegółowe zasady i tryb udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy,

- 4) ustalą w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu się z właściwymi statutowo organami związków zawodowych szczegółowe zasady zwiększania godzinowych stawek wynagrodzenia, o których mowa w § 9 ust. 1.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

25

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 marca 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opodatkowania podatkiem gruntowym działów specjalnych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38; poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie opodatkowania podatkiem gruntowym działów specjalnych (Dz. U. z 1971 r. Nr 34,

poz. 300, z 1973 r. Nr 34, poz. 199, z 1974 r. Nr 49, poz. 307, z 1975 r. Nr 46, poz. 247 i z 1976 r. Nr 33, poz. 198) w części III pkt 3 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia liczbę „1980” zastępuje się liczbą „1985”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

26

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 marca 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zaliczania wartości mienia nieruchomego pozostawionego za granicą na pokrycie opłat z tytułu użytkowania wieczystego terenu i ceny sprzedaży położonych na nim budynków.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159, z 1972 r. Nr 27, poz. 193 i z 1974 r. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie zaliczania wartości mienia nieruchomego pozostawionego za granicą na pokrycie opłat z tytułu użytkowania wieczystego terenu i ceny sprzedaży położonych na nim budynków (Dz. U. z 1970 r. Nr 13, poz. 118, z 1974 r. Nr 30, poz. 175, z 1976 r. Nr 41, poz. 241 i z 1979 r. Nr 1, poz. 3) końcowe wyrazy: „w okresie do końca 1980 r.” zastępuje się wyrazami: „w okresie do końca 1985 r.”.

§ 2. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie zaliczania wartości mienia nieruchomego pozostawionego za granicą na pokrycie opłat z tytułu użytkowania wieczystego terenu i ceny sprzedaży położonych na nim budynków, z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zachowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski